

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De operibus solidæque devotionis exercitiis, quæ vel quotidie non
peraguntur, ves fusiore indigent explicatione, quomodo cum majori fructu
peragi possint

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

§. 5tus. De misericordiæ operibus corporalibus & spiritualibus erga Vivos.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54780)

mortali adhuc erant corpore, tenero devotionis affectu mysterium Immaculatae Conceptionis coluerunt. Demum pro iis quoque indies ora, quæ ab omnibus aliis maximè desertæ sunt.

§. 5tus.

De misericordia operibus corporalibus & spiritalibus erga Viros.

Quia hoc *Vade mecum* trifariam divisum potissimum dedico viris religiosis, & pro dotis explicatio aut tædiosa aut superflua est. Hinc tantum peto 1^{mò}, ut quæcunque demum opera misericordiae faciant, ea non faciant nisi præmeditatè, & præviâ intentione, & ex motivo supernaturali. 2^{dò}. Ut eadem misericordiae opera, quæ externis faciunt invisendo ægros, iis ad mortem usque assistendo, ea cum pari, si non majore fervore exhibeant suis in Christo Confratribus. 3^{tiò}. Ut in elemosynis, si quas cum venia Superiorum suorum aut vi officii distribuendas habent, dandis rationem habeant majoris divinæ gloriæ, & majoris inter eos, quibus elemosyna danda, meriti, non proprii crititii vel minùs ordinati affectûs, & deluper etiam informationem aut consilium expectant, vel ultrò suggestum cum debito phlegmate suscipiant. Ne aliquando, dum mercedem ab aeterno Patre familias expectant, experiantur se omni præmio per se ipsos esse fraudatos, imò & è contrario rationes severas ideo districto

Judicii reddendas inveniant. Homo religionis
 votis obstrictus hac in materia etiam præcavere
 debet, ne reus fiat læsi voti paupertatis. Con-
 tra id sine dubio peccat, si pecunias sibi com-
 missas ita expendat, quasi proprietatem earum
 aut dominium haberet. Tunc autem sic ex-
 pendit, quando non expendit juxta voluntatem
 & potestatem sibi in hoc illove officio à Superi-
 oribus datam. Hi autem potestatem aliam non
 dederunt, quam ut, intentioni fundantium
 ejusmodi reditus conformiter, his v. g. dentur,
 qui præ cæteris ob progressum in scientiis, in
 virtute, bonis moribus eos merentur. Hinc
 proprii cerebelli beneplacitum, inordinatus fa-
 vor adulatione vel quovis alio titulo conciliatus
 hic prorsus eliminandus est. 4to. Et hi & qui-
 cunque alii, si mendicantibus his illis vel non
 possunt vel non volunt eleemosynam dare, ob-
 servant, ut tranquillo ac sereno animo sine im-
 patientiæ ac iræ motibus eam denegent. 5to.
 Demum omne illud misericordiæ gentis erga
 proximum aut confratrem suum maximi faciant.
 Quo quis sive aperte sive occultè benefacit illis,
 qui minùs imò contrarium ab ipso promeriti
 sunt. Semper solidæ devotionis exercitium est,
 tibi sui ipsius victoria intercurret. Hoc sæpè
 negligitur ab illis, qui viri videntur esse devo-
 tioni addicti, & nescio, quam de genuina devo-
 tione ac virtute ideam sibi formant. Præstat
 etiam esse potius liberalem quàm parcum erga
 eos, quorum operâ uteris, ut sunt opifices, au-
 rigæ, &c. quia hi adhuc tam honesti sunt, ut
 labo-

labore manuum malint lucrari victum, quam
in turpi otio omni amandatâ verecundiâ eum
emendicare. Hoc sæpè mihi inculcavit quidam
senex ex nostris prudentiâ ac virtute conspicuus.
Idem pro ea, quâ pollebat auctoritate, sæcula-
res Dominos impensè hortabatur. Ut, quæ-
cunque demum misericordiæ opera proximis
exhiberent, sedulò antecedenter purificarent
intentionem, & in eleemosynis v. g. observa-
rent *primò*, ne præcisè ob importunitatem men-
dicantis vel ex quocumque alio motivo naturali
eas dent, sed præmeditatè ex amore Dei, ne
mercede suâ æternâ fraudentur. *2dò*. In pin-
guioribus eleemosynis dispartendis considerent,
quomodo ad majorem Dei gloriam impendi pos-
sint. Sic sæpè præstat unum pauperem juvenem
vel puellam opificio aut studiis applicare, si qui-
dem indoles boni quid spondeat, quam in in-
certum multis pingues dare eleemosynas, quas
an immoderato potui, lusui, aut luxuriæ, an vero
honestè impensuri sint, penitus ignoratur. *3tio*.
Ut, si quas pias meditentur foundationes, eas
non differrent post mortem prius executioni
dandas. Et cum nummi, quibus tempore vi-
tæ commodè carere possunt, eos post mortem
comitaturi non sint, contentur probare & ex-
periri tempore vitæ, an hæc vel illa fundatio
optatum ad Dei gloriam effectum sortitura sit.
Ut, si videant hoc illud non ritè observari, ad-
huc vivi eam in meliùs permutare possint. *4to*.
Demum Pater iste consultus ratione legatorum
aut testamentorum ad causas pias faciendorum

ingenuè dicebat, quòd genuinus non esset religiosus, qui consulentibus conaretur persuadere, ut suo monasterio, ordini hoc illud darent, & non prius eos benè informarent. Ut ad causas quascunque pias assignata ex intentione & illo ex motivo darent, quòd multos illis meritorum & æternæ gloriæ thesauros compararet. Sic v. g. potest contingere, quòd cælebs aliàs statuerit omnia sua relinquere consanguineis. Quia verò ab iis offensus est, vel se offendi aut non pro merito coli putat, subito mutet mentem, & ob aversionem erga suos det religiosis. Si aversio ista primarium impulsivum & motivum ad id fuit, quales in cælo coronas post se trahet? ergo in tali casu consultus ante omnia sit sollicitus, ne anima tam liberalis donatoris competentibus fraudetur æternis præmiis.

Jam præter opera misericordiæ corporalia solida devotio etiam requirit spiritualia. Qualia sunt catechizare rudibus, instruere in fide & moribus instructione hæc maximè indigentes, tentatis ad peccata omni ope assistere, & ab iis, quantum fieri potest, proximum præservare, inter dissidentes procurare pacem &c. Similibus, qui studet, solidè devotus est. Et in hoc velim vel maximè prælucere PP. & MM. familias. Qui non tantùm pro prolibus, sed & servis & ancillis suis pervigilare debent tanquam rationem desuper Deo reddituri. Sicut ergo his provident quoad corpus, ita vel maximè provideant quoad animam ut in catechesi, modò confitendi, communicandi, præces matutinas vespert.

vespertinas persolvendi, examen conscientiae
quotidie faciendi bene instruantur, & à mala
societate, periculosâ conversatione & peccandi
occasionibus præserventur. Et sicut lauda-
bile est, quòd v. g. Mater-familias congre-
gatis in cubiculum vel sacellum domesticis
ipsamet preces vespertinas, & ad examen con-
scientiae requisita prælegat vel præoret, ut mul-
tæ faciunt nobiles Matronæ. Ità mirandum,
quòd sæpè Clerici in dignitatibus constituti de
similibus misericordiae spiritualis operibus ne
quidem cogitent, & ideirco sicut otiosos & be-
nè pastos ità & impudicos servos habeant & an-
cillas, facti teste Apost. infidelibus deteriores,
eò quòd suorum & maximè domesticorum cu-
ram non habeant. Qui illam habent, & impi-
gè impendunt, illi viri misericordiae sunt, quo-
rum pietates non defuerunt. Cum semine eorum
permanent bona, hereditas sancta nepotes eorum,
& filii eorum propter illos usque in aeternum ma-
nent. Sapientiam ipsorum narrent populi, & lau-
dem eorum nuntiet Ecclesia. Eccl. 44. Quia per
ejusmodi solidæ devotionis exercitia facti sunt
divites in virtute, pulchritudinis studium haben-
tes, pacificantes in domibus suis, Ibid. Sive pa-
tem suorum cum Deo & inter se procurantes.
Atque ex his & toto hoc capite allatis mi bone
Lector tandem colliges, quid per solidæ devo-
tionis exercitia velim intelligi. Quorum præci-
pium ratione animæ tuæ propriæ adhuc incur-
sandum restat.